

Ordføreren (Besæly): Det vil af Betænkningen erfares, fra hvilket Standpunkt Udvalget betragter dette Lovudkast; at nemlig en ligelig Bestatning af saavel de udenbys som de indenbys Grunde ikke med fuld Sikkerhed kan tilveiebringes, for Bestatningens Basis er eensartet for begge disse store Afdelinger af Kommunen. Ligesom dette er den samme Betragtning, der er stillet i Spidsen for Motiverne, saaledes er det ogsaa den, Udvalget har stillet i Spidsen for Betænkningen, og det er ogsaa den samme Betragtning, der har gjort sig gjældende i Kommunalbestyrelsen. Naar den ikke der er trængt igjennem, uagtet den store Dygtighed, hvormed den blev forfægtet, er hovedsagelig Grunden den, at den traf paa en Modstand, som gif i den Retning, at det ikke var paa trængende nødvendigt at gjennemføre en Forandring i Bestatningen indenfor Voldene, og denne Modstand var saa udholdende, at Sagen endtes med et Mæglingslovforslag, i det Væsentlige det samme, som nu foreligger for Forsamlingen. Jeg troer, at man ved en Skattelov, som er fremkommen ved en Mægling imellem to Forslag, neppe vil naae det Formaal, man ved en saadan bør have for Øie, og at det heller ikke er lykkedes ved nærværende Udkast.

For at ophylse, hvor ulige Bestatningen er indenfor Voldene, er der i Betænkningen kun anført et Par Exempler, navnlig paa, hvorledes Bestatningen stiller sig imellem de forskjellige Gader. Udvalget har ikke anset det nødvendigt at mangfoldiggjøre disse Exempler, hvilket let kunde være skeet, da der i Sagens Documenter findes tilstrækkelige Oplysninger om det ulige Forhold af Bestatningen indenbys.

Der er en Betragtning af Sagen, som Udvalget havde ønsket at undergive en nærmere Undersøgelse, nemlig hvorvidt Bestatningen af de udenbys Grunde vilde vise sig at være ligeligt fordeelt imellem disse. Men for at komme til et Resultat i denne Henseende var det nødvendigt at have tilstrækkelig Oplysning om, hvorledes Eiendommene, der vel hovedsagelig maatte deles i 3 Klasser, vare bestaaende; til den ene Klasse vilde være at henregne de

Eiendomme, hvor Bygningerne vare Hovedsagen, og hvor der var saa godt som ingen Jord, i det Høieste en Gaardsplads eller en ubetydelig Have; den anden Klasse vilde være de Eiendomme, hvor Dykning af Jorden er Hovedsagen, og Bygningernes Værdi ubetydelig; og endelig den tredje Klasse de Eiendomme, der indtage en Stilling mellem disse to Klasser, hvor nemlig baade Bygningerne og Jorden have en betydelig Værdi. Disse Oplysninger har Udvalget ikke seet sig istand til at forskaffe, og jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa.

I det jeg forøvrigt henholder mig til Betænkningen, være det mig endnu tilladt med et Par Ord at omtale det fremkomne Minoritetsvotum. Det vil sees, at Minoriteten gaaer ud fra, at man har søgt at udfinde en Basis, der kunde være fælles for de inden- og udenbys Eiendomme, og at man har troet at opnaae den ved at udfinde, hvad Eiendommens Værdi i Byen var i Handel og Vandet, og at man, ved at dividere dette Tal med Portionernes Antal, har fundet den Størrelse, man kunde overføre paa de udenbys Grunde. Saavidt jeg har gjort mig bekendt med Sagens Acter, har jeg ikke fundet en saadan Mening fremsat, som jeg troer er særlig for den ærede Minoritet. Jeg troer ikke, man kan søge en Basis ved at have udfundet en Divisor; jeg troer, at Basis og Divisor ere to forskellige Ting. I Lovudkastet, som det foreligger, er Basis for Grundtærten angiven i § 2, og Divisor findes i § 6.

Minoriteten siger videre, at der ikke kunde være Noget til Hinder for efter en vis Tids Forløb at bruge den samme Fremgangsmaade som ovenfor angivet, for at komme til Kundskab om, hvormeget Salgsværdien overstiger Assuranceværdien, og derefter, om nødvendigt, at forandre Divisor. Det vil af Betænkningen sees, at Majoriteten har til § 6 stillet Forslag om, at hvert femte Aar skulde finde en Undersøgelse Sted om, hvorvidt en Portion Grundtært skulde vedblive at ansættes til 3000 Rd. Jeg kan derfor ikke see, hvori den egentlige Uoverensstemmelse skulde være mellem Mi-